

Sygn. akt OSD 32/13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

z dnia 03.12.2013 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny Tomasz Fox,
sędziowie: radca prawny Waldemar Lewandowski (sprawozdawca),
radca prawny Anna Miodońska

protokolant: aplikant radcowski Marcin Kania
przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: radcy prawnego Beaty Jackowskiej

w sprawie ze skargi [REDAKTOWANE] na - jej zdaniem - nieetyczne postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE], które miało polegać na wykonywaniu licznych rozmów telefonicznych kierowanych przez osoby zatrudnione w spółce komandytowej, której komplementariuszem była wówczas radca prawny [REDAKTOWANE] tj. o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego określonego treścią art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 roku o radcach prawnych, w zw. z art. 27 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Sąd postanowił:

- I. na podstawie art. 340 § 1 i art. 322 w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 i 3 k.p.k. **umorzyć postępowania w niniejszej sprawie,**
- II. sprawę skierować do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z wnioskiem o udzielenie Ostrzeżenia Dziekańskiego,
- III. kosztami postępowania w kwocie 523,60 zł (*pięćset dwadzieścia trzy 60/100 zł.*), obciążyć obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE]

[Podpis: A. Miodońska]

[Podpis: T. Fox]

[Podpis: B. Jackowska]

[Podpis: Berta]

Sygn. akt: OSD 32/13

Uzasadnienie

W dniu 16.05.2011 roku wpłynęła z Krajowej Izby Radców Prawnych skarga pani [REDAKTION] na, jej zdaniem, nieetyczne postępowanie radcy prawnego [REDAKTION] (k. 1 – 3). Skarga ta została przekazana według właściwości Okręgowej Izby radców prawnych [REDAKTION].

Pani [REDAKTION] skargę tej samej treści w dniu 27.05.2011 roku skierowała bezpośrednio do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radcy Prawnych [REDAKTION] (k. 5 – 6)

Skarżąca się twierdziła, że jest na nią wywierana presja psychiczna poprzez częste telefoniczne domaganie się zapłaty kwot pieniężnych przez pracowników [REDAKTION]. Ponadto, że straszona jest w trakcie tych rozmów egzekucją przez specjalnych windykatorów terenowych i sankcjami na przyszłość. Twierdziła również, że taki stan trwa od września 2010 roku do „chwili obecnej” tj. do maja 2011 roku (k. 1-3 i k. 5-6).

W dniu 29.11.2011 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTION] postanowiła o wszczęciu dochodzenia i po przeprowadzeniu czynności sprawdzających postanowieniem z 23.01.2012 roku dochodzenie to umorzyła (k. 17-18 i k. 27-29).

Pani [REDAKTION] w dniu 15.02.2012 roku wniosła zażalenie na to postanowienie (k. 35-40).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP [REDAKTION] postanowieniem z 14.03.2012 roku, sygn. akt [REDAKTION] uchylił zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego i sprawę przekazał temu Rzecznikowi do ponownego rozpoznania (k. 53).

Po ponownym przeprowadzeniu dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTION] w dniu 31.05.2013 roku, skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTION] wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, zarzucając radcy prawnemu Iwonie Korczyńskiej, że wykonując obowiązki radcy prawnego na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa przez [REDAKTION], w okresie od września 2010 roku do maja 2011 roku, przez brak należytego nadzoru nad swoimi pracownikami godziła się na prowadzenie przez nich rozmów telefonicznych do [REDAKTION] w ilości przekraczającej granice rzeczowej potrzeby, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 27 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 roku o radcach prawnych (k. 87-89).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

[REDAKTION] z siedzibą [REDAKTION] udzielił w dniu 08.07.2010 roku pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDAKTION] [REDAKTION] celem dochodzenia nabytych przez niego wierzytelności. Zdaniem tego [REDAKTION] nabył on wierzytelność wobec [REDAKTION] wynikającej z umowy pożyczki gotówkowej z dnia 03.03.2005 roku, nr [REDAKTION] (pismo radcy prawnego [REDAKTION] k. 13).

Wezwanie do zapłaty kwoty 57,42 zł. z dnia 06.09.2013 roku, skierowane do [REDAKTION] [REDAKTION] podpisała radca prawny [REDAKTION] (k. 14).

[REDAKTION] w swoim piśmie z 24.10.2011 roku, skierowanym do [REDAKTION] [REDAKTION] wskazała trzy numery telefonów z których miały być wykonywane – jej zdaniem - częste rozmowy pracowników radcy prawnego [REDAKTION] którzy domagali się od niej podania danych osobowych i straszili ją wszczęciem postępowania sądowego, a potem wdrożeniem postępowania egzekucyjnego co miało spowodować znaczny wzrost kosztów (k. 15).

Gewen

Sygn. akt: OSD 32/13

Podana przez skarżącą się [REDAKTOWANO] jako świadka [REDAKTOWANO] dwukrotnie prawidłowo wezwana na przesłuchanie przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] – nie stawiała się i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności (k. 62-63 i k. 66-67).

[REDAKTOWANO] słuchany w charakterze świadka, zeznał że był świadkiem rozmów [REDAKTOWANO] do której dzwonili pracownicy [REDAKTOWANO] Przy czym podał, że raz w grudnia 2010 roku słyszał rozmowę, bo [REDAKTOWANO] przełączyła telefon na tryb głośnomówiący (k. 69-70).

Radca prawny [REDAKTOWANO] słuchana w charakterze obwinionej, nie stawiała się, powiadomiona prawidłowo (k. 80).

W dniu 25.11.2013 roku wpłynęło pismo obwinionej, którym zawnioskowała „odroczenie rozprawy i wyznaczenie nowego terminu celem przesłuchania świadka w osobie [REDAKTOWANO]” na okoliczność struktury wewnętrznej spółki [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] (k. 98-100). Z treści tego pisma wynikało, że radca prawny [REDAKTOWANO] zmieniła adres zamieszkiwania ale nie podała tego do ewidencji prowadzonej przez sekretariat OIRP [REDAKTOWANO]

Radca prawny [REDAKTOWANO] słuchana na rozprawie w dniu 26.11.2013 roku, nie przyznała się do winy i oświadczyła, że do winy się nie poczuwa bo pracownicy wykonujący windykację telefoniczną jej bezpośrednio nie podlegają, taka jest organizacja w tej spółce [REDAKTOWANO]

Ponadto potwierdziła, że wykonany przez pracownika jej [REDAKTOWANO] wydruk połączeń telefonicznych z numerem telefonu 509 419 446, należącego do [REDAKTOWANO] za okres od 01.09.2010 roku do 31.12.2010 roku, tak połączeń wychodzących jak i wchodzących – jest kompletny. Wcześniej, pismem z dnia 28.11.2012 roku radca prawny [REDAKTOWANO] poinformowała Rzecznika Dyscyplinarnego, że według oświadczenia jej pracownika, wykaz ten zawiera wszystkie połączenia w okresie od września do grudnia 2010 roku jej [REDAKTOWANO] z panią [REDAKTOWANO]

Sąd zważył co następuje:

Skarga [REDAKTOWANO] zasługuje na jej częściowe uwzględnienie bowiem trudno nie dać wiary skarżącej się, że oprócz wezwania do zapłaty podpisanego przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] kierowane były do niej rozmowy telefoniczne przez pracowników zatrudnionych przez obwinioną. Nawet obwiniona w swoich pismach twierdziła, że skarżąca się w rozmowach telefonicznych zwracała się do jej pracowników używając słów obraźliwych. Zatem rozmów tych musiało być co najmniej kilka.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka [REDAKTOWANO] w tej części, która dotyczy podjęcia przez niego rozmowy telefonicznej skierowanej na telefon komórkowy [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] W pozostałej części zeznania ta Sąd postanowił pominąć z uwagi na ich ogólnikowość.

Sąd pominął twierdzenia zawarte przez obwinioną co do rzetelności przedstawionego przez nią wydruku „wszystkich rozmów” telefonicznych przeprowadzonych przez jej pracowników z [REDAKTOWANO] w okresie od 01.09.2010 roku do 31.12.2010 roku bowiem wykazane jest tylko jedno połączenie, które trwało 1 sekundę.

Sąd podzielił stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego w kwestii odpowiedzialności radcy prawnego za osoby którymi posługuje się przy wykonywaniu przyjętego zlecenia. Ta odpowiedzialność rozpoczyna się od chwili przyjęcia pełnomocnictwa.

Zdaniem Sądu, przy dochodzeniu w imieniu klienta przysługującej mu wierzytelności nie można przekroczyć swoim działaniem granic rzeczowej potrzeby, a w przedmiotowym

Wesaw
[REDAKTOWANO]

sygn. akt: OSD 32/13

przypadku kwota wierzytelności była bardzo niska i nie wolno było ponawiać „telefonów” skoro dłużniczka wyraźnie sobie tego nie życzyła.

Z drugiej strony skarżąca nie udowodniła częstotliwości kierowanych do niej rozmów telefonicznych ze strony pracowników obwinionej, chociaż taką możliwość miała poprzez przedstawienie swoich bilingów. Zamiast przedstawić swoje bilingi skarżąca się wskazała jedynie numery z których do niej kierowano rozmowy telefoniczne.

Sąd zważył, że Rzecznik Dyscyplinarny nie ma możliwości otrzymania od operatora sieci komórkowej bilingów osoby trzeciej, nawet wówczas gdy toczy się przeciwko niej postępowanie dyscyplinarne. Zważył również, że obwiniona nie ma obowiązku dostarczania dowodów, które by ją obciążały.

Mając na względzie fakt kilkakrotnego kierowania rozmów telefonicznych przez pracowników obwinionej do skarżącej się ale i fakt niemożności ustalenia faktycznej ilości kierowanych telefonów (połączeń odebranych i nieodebranych), a także niemożności ustalenia w jakich godzinach rozmowy się odbyły i w jakich godzinach rozmowa nie została podjęta, Sąd uznał postępowania obwinionej za czyn mniejszej wagi i dlatego umorzył postępowanie w sprawie jednocześnie kierując wniosek o udzielenie przez Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] o udzielenie „Ostrzeżenia Dziekańskiego”.

O kosztach postępowania Sąd orzekła na podstawie art. 632a k.p.k. bowiem postępowanie dyscyplinarne zostało wywołane nagannym postępowaniem obwinionej.

P. Mischoja

[Signature]

[Signature]